

РЕШЕНИЕ

№ 6757

гр. София, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7875** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от В. О. Щ., чрез адв. К. Ч. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], против решение от 07.05.2021 г., постановено по НАХД № 12421/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 6-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006861/11.08.2020 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв., за нарушение на чл. 15, ал. 1 от Наредба № РД-07-02/06.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и здравословни условия на труд, като с решението е намален размера имуществената санкция на 1 500 лв.

В жалбата е изложено становище за неправилност на въззивното решение, поради което се иска неговата отмяна и отмяна на потвърденото с решението наказателно постановление. Поддържа се, че в НП липсват обстоятелства, съгласно изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, а именно какви мероприятия е следвало да извърши работодателя, за да ограничи достъпа на външни лица, както и че описаните обстоятелства не описвали съставомерно нарушение, осъществявано чрез

бездействие. Поддържа се, че работата на обекта е започнала на 10.06.2020 г., на която дата работниците са били за първи ден на обекта и са им били проведени инструктажи. Безспорно се установявало, че на К. В. К. е бил проведен ежедневен инструктаж на работното му място. Изразено е несъгласие с извода на съда, че на работника не е бил проведен инструктаж. Изложени са съображения за маловажност на нарушението. Иска се отмяна на въззивното решение и потвърденото с него наказателно постановление. Заявена е претенция за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател е представлявано от процесуалния си представител – адв. Ч., която поддържа жалбата.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ - С., чрез юрисконсулт П. оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, след съвещание приема следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активнoleгитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, същата е неоснователна, по следните съображения.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № РД-07-2 от 16 декември 2009 г., инструктажът по безопасност и здраве при работа има за цел да даде на работниците и служителите практически указания за безопасно изпълнение на трудовата дейност, както и да ги запознае с конкретните условия на работа. Според алинея втора инструктажът по безопасност и здраве при работа се провежда: 1. при постъпване на работа; 2. при преместване на друга работа или промяна на работата; 3. при въвеждане на ново или при промяна на работно оборудване и технология; 4. периодически за поддържане и допълване на знанията на работещите по безопасност и здраве при работа. Видовете инструктаж по безопасност при работа са посочени в т.1-5 на алинея трета, като съгласно т. 4 се провежда и ежедневен инструктаж на работниците.

Според чл. 15, ал. 1 от Наредбата ежедневен инструктаж се провежда на работещи, пряко заети в дейности с висок производствен риск, включително: в подземни, минни и геологопроучвателни обекти; в кариери; в добива на нефт и газ; в превозите в железопътния транспорт; в производството и употребата на взривни материали; в международните автомобилни превози; в автомобилните превози на опасни товари по шосе; при работа с опасни химически вещества и препарати; при строителни и монтажни работи. Безспорно проверявания обект попада в обхвата на тази разпоредба, тъй като се касае за строителен обект – жилищна сграда с подземни гаражи, УПИ VII-2218, кв. 55, м. „М. долина“, район Студентски, [населено място]. Видно от приложената на л/ 23 от въззивното дело декларация, К. К. е бил нает по трудов договор от [фирма] и е работил на посочения обект. Следователно на лицето трябва да се провежда ежедневен инструктаж по силата на чл. 15, ал. 1 от Наредбата.

Видно от т.б.1. от Заповед № 19/04.05.2020 г. /л. 31 от въззивното дело/, ежедневен инструктаж се провежда на всички работници и служители от [фирма], работата на

които е свързана с висок производствен риск. В т. 6.2.1 е посочено, че за жилищна сграда УМИ VII -2218, кв. 55, м. „М. долина“, район Студентски, [населено място] ежедневния инструктаж се провежда от техническия ръководител на обекта – А. П. М. и се регистрира в книгата, като се попълват надлежно всички графи. Това задължение на техническия ръководител кореспондира с разпоредбите на чл. 11, ал.6 и чл. 15, ал. 3 от Наредбата, съгласно която ежедневният инструктаж се провежда от прекия ръководител на работата или друго лице, определено със заповед на работодателя. От изложеното дотук следва, че А. М., в качеството си на технически ръководител на обекта е имал задължението да проведе ежедневния инструктаж на работника К. К. и е бил определен с нарочна заповед на работодателя за това. Безспорно се установява, че това не е сторено и А. М. не е провеждал на конкретната дата ежедневен инструктаж на работника. Ето защо, съдът намира, че е налице осъществен състав на нарушение по чл. 15, ал. 1 от Наредбата. Твърдението, че на работника е бил проведен инструктаж от друго лице и на друг обект, дори и да се приеме, че такъв инструктаж е бил провеждан, не е основание за отпадане на отговорността на работодателя и не променя извода за съставомерност на извършеното нарушение.

Според чл. 11, ал. 2 от Наредбата инструктажите по чл. 10, ал. 3 се провеждат от длъжностни лица с подходящо образование по ред и при условия, определени от работодателя, като се отчитат характерът на изпълняваната работа, конкретните условия на работното място и съществуващият професионален риск. По смисъла на §1, т. 5 от ДР на Наредбата „работно място“ е мястото, където се предвижда извършването на работата в помещения или на което и да е място на територията на предприятието, или до което работещият има достъп във връзка с изпълняваната работа. В конкретния случай, дори да се приеме, че на лицето е извършен инструктаж във връзка с работата на обекта, на който технически ръководител е разпитаната като свидетел Н. Г. Л. – Д., то съгласно посочената по горе заповед същата е технически ръководител на друг обект, различен от проверявани. Наредбата изисква инструктажите да са съобразени и да отчитат характера на изпълняваната работа, конкретните условия на работното място и съществуващия професионален риск. В случая дори да се приеме, че такъв инструктаж е бил проведен за друг строителен обект, това не покрива изискванията на наредбата за провеждане на инструктаж, съобразен с посочените по-горе особености на работното място. В случая ще се касае за различно работно място, като поради спецификите на различните строителни обекти с оглед различна степен на завършеност, височина, характеристики, архитектура на сградата и други конкретни обстоятелства, извършването на ежедневен инструктаж за конкретен строителен обект не може да се приеме за достатъчно при посещение на друг строителен обект. С други думи, всеки отделен строителен обект има своите специфики, с които работещите следва да бъдат запознати във всеки конкретен случай. Безспорно това не е сторено по отношение на работника за проверявания обект, поради което правилно СРС е приел, че е налице извършено нарушение.

Неоснователно е възражението за допуснато нарушение на чл. 57, ал. 1 ЗАНН. нарушението е описано в достатъчна степен като са посочени обективните съставомерни признаци на състава на нарушението.

Процесното нарушение не може да се приеме и за маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Същото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид.

При този изход на делото, направеното от ответника по касация искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, поради което и на основание чл. 63д, ал.3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 80,00 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.05.2021 г., постановено по НАХД № 12421/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 6-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати по сметка на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., сума в размер на 80.00 /осемдесет/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.